

EXTRADITION

**Treaty Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and ESTONIA**

Signed at Tallinn February 8, 2006

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966
(80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

“ . . .the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof.”

ESTONIA

Extradition

Treaty signed at Tallinn February 8, 2006;
Transmitted by the President of the United States of America
to the Senate September 29, 2006 (Treaty Doc. 109-16,
109th Congress, 2d Session);
Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations
July 29, 2008 (Senate Executive Report No. 110-12,
110th Congress, 2d Session);
Advice and consent to ratification by the Senate
September 23, 2008;
Ratified by the President December 11, 2008;
Exchange of Instruments of Ratification
at Washington April 7, 2009;
Entered into force April 7, 2009.

EXTRADITION TREATY
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ESTONIA

TABLE OF CONTENTS

Article 1.....	Obligation to Extradite
Article 2.....	Extraditable Offenses
Article 3.....	Nationality
Article 4.....	Political and Military Offenses
Article 5.....	Prior Prosecution
Article 6.....	Lapse of Time
Article 7.....	Capital Punishment
Article 8.....	Extradition Procedures and Required Documents
Article 9.....	Admissibility of Documents
Article 10.....	Translation
Article 11.....	Provisional Arrest
Article 12.....	Decision and Surrender
Article 13.....	Temporary and Deferred Surrender
Article 14.....	Requests for Extradition Made by Several States
Article 15.....	Seizure and Surrender of Property
Article 16.....	Rule of Speciality
Article 17.....	Consent to Waiver of Extradition Proceedings
Article 18.....	Transit

Article 19	Representation and Expenses
Article 20	Consultation
Article 21	Application
Article 22	Ratification, Entry into Force, and Termination

The Government of the United States of America and the Government of the Republic of Estonia (hereinafter referred to as "the Parties");

Recalling the Treaty of Extradition between the United States of America and the Republic of Estonia, signed at Tallinn on November 8, 1923, and the Supplementary Extradition Treaty, signed at Washington on October 10, 1934;

Noting that both the Government of the United States of America and the Government of the Republic of Estonia currently apply the terms of that Treaty;

Mindful of obligations set forth in the Agreement on Extradition between the United States of America and the European Union signed at Washington, D.C. on June 25, 2003; and

Desiring to provide for more effective cooperation between the Parties in the fight against crime, and, for that purpose, to conclude a new treaty for the extradition of offenders;

Have agreed as follows:

Article 1
Obligation to Extradite

The Parties agree to extradite to each other, pursuant to the provisions of this Treaty, persons whom the authorities in the Requesting State have charged with or convicted of an extraditable offense.

Article 2
Extraditable Offenses

1. An offense shall be an extraditable offense if it is punishable under the laws in both States by deprivation of liberty for a period of more than one year or by a more severe penalty.

2. An offense shall also be an extraditable offense if it consists of an attempt or a conspiracy to commit, or participation in the commission of any offense described in paragraph 1.

3. For the purposes of this Article, an offense shall be an extraditable offense:

- (a) whether or not the laws in the Requesting and Requested States place the offense within the same category of offenses or describe the offense by the same terminology;

- (b) whether or not the offense is one for which United States federal law requires the showing of such matters as interstate transportation, or use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce, such matters being merely for the purpose of establishing jurisdiction in a United States Federal court; and
- (c) in criminal cases relating to taxes, customs duties, currency control and the import or export of commodities, regardless of whether the laws of the Requesting and Requested States provide for the same kinds of taxes, customs duties, or controls on currency or on the import or export of the same kinds of commodities.

4. Extradition shall be granted for an extraditable offense regardless of where the act or acts constituting the offense were committed.

5. If extradition has been granted for an extraditable offense, it shall also be granted for any other offense specified in the request even if the latter offense is punishable by one year's deprivation of liberty or less, provided that all other requirements for extradition are met.

Article 3
Nationality

Extradition shall not be refused based on the nationality of the person sought.

Article 4

Political and Military Offenses

1. Extradition shall not be granted if the offense for which extradition is requested is a political offense.
2. For the purposes of this Treaty, the following offenses shall not be considered political offenses:
 - (a) a murder or other violent crime against a Head of State of one of the Parties, or of a member of the Head of State's family;
 - (b) an offense for which both Parties have the obligation pursuant to a multilateral international agreement to extradite the person sought or to submit the case to their competent authorities for decision as to prosecution;
 - (c) murder, manslaughter, malicious wounding, or inflicting grievous bodily harm;
 - (d) an offense involving kidnapping, abduction, or any form of unlawful detention, including the taking of a hostage;
 - (e) placing or using an explosive, incendiary or destructive device capable of endangering life, of causing substantial bodily harm, or of causing grievous property damage; and
 - (f) a conspiracy or attempt to commit any of the foregoing offenses, or participation in the commission of such offenses.
3. Notwithstanding the terms of paragraph 2 of this Article, extradition shall not be granted if the executive authority of the Requested State determines that the request was politically motivated.
4. The executive authority of the Requested State may refuse extradition for offenses under military law that are not offenses under ordinary criminal law.

Article 5
Prior Prosecution

1. Extradition shall not be granted when the person sought has been convicted or acquitted in the Requested State for the offense for which extradition is requested.

2. Extradition shall not be precluded by the fact that the competent authorities of the Requested State have decided:
 - (a) not to prosecute the person sought for the acts for which extradition is requested;
 - (b) to discontinue any criminal proceedings which have been instituted against the person sought for those acts; or
 - (c) to investigate the person sought for the same acts.

Article 6
Lapse of Time

Extradition shall not be granted when the prosecution or the enforcement of the penalty for the offence for which extradition has been sought has become barred by lapse of time according to the law of the Requesting State.

Article 7
Capital Punishment

Where the offense for which extradition is sought is punishable by death under the laws in the Requesting State and is not punishable by death under the laws in the Requested State, the Requested State may grant extradition on the condition that the death penalty shall not be imposed on the person sought, or if for procedural reasons such condition cannot be complied with by the Requesting State, on condition that the

death penalty if imposed shall not be carried out. If the Requesting State accepts extradition subject to the condition attached pursuant to this Article, it shall comply with the condition. If the Requesting State does not accept the condition, the request for extradition may be denied.

Article 8

Extradition Procedures and Required Documents

1. All requests for extradition shall be submitted through the diplomatic channel, which shall include transmission as provided for in Article 11(4).
2. All requests shall include:
 - (a) documents, statements, or other types of information which describe the identity and probable location of the person sought;
 - (b) information describing the facts of the offense and the procedural history of the case;
 - (c) a statement of the relevant text of the provisions of the laws describing the essential elements of the offense for which extradition is requested;
 - (d) a statement of the relevant text of the provisions of law prescribing punishment for the offense;
 - (e) a statement of the provisions of law describing any time limit on the prosecution; and
 - (f) the documents, statements, or other types of information specified in paragraphs 3 or 4 of this Article, as applicable.
3. A request for extradition of a person who is sought for prosecution also shall include:
 - (a) a copy of the warrant or order of arrest issued by a judge, court, or other authority competent for this purpose;
 - (b) a copy of the charging document; and

- (c) such information as would provide a reasonable basis to believe that the person sought committed the offense for which extradition is sought.

4. A request for extradition relating to a person who has been convicted of the offense for which extradition is sought also shall include:

- (a) a copy of the judgment of conviction, or, if a copy is not available, a statement by a judicial authority that the person has been convicted;
- (b) information establishing that the person sought is the person to whom the finding of guilt refers;
- (c) a copy of the sentence imposed, if the person sought has been sentenced, and a statement establishing to what extent the sentence has been carried out; and
- (d) in the case of a person who has been convicted in absentia, the documents required by paragraph 3.

5. The Requested State may require the Requesting State to furnish additional information within such reasonable length of time as it specifies, if it considers that the information furnished in support of the request for extradition is not sufficient to fulfill the requirements of this Article. Such supplementary information may be requested and furnished directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice of the Republic of Estonia.

6. Where the Requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of its request for extradition, it may consult the Requested State to determine the extent to which the information can be protected by the Requested State. If the Requested State cannot protect the information in the manner sought by the Requesting State, the Requesting State shall determine whether the information shall nonetheless be submitted.

Article 9
Admissibility of Documents

Documents that bear the certificate or seal of the Ministry of Justice, or the Ministry or Department responsible for foreign affairs, of the Requesting State shall be admissible in extradition proceedings in the Requested State without further certification, authentication, or other legalization. "Ministry of Justice" shall, for the United States of America, mean the United States Department of Justice; and, for the Republic of Estonia, the Ministry of Justice of the Republic of Estonia.

Article 10
Translation

All documents submitted by the Requesting State shall be accompanied by a translation into the language of the Requested State.

Article 11
Provisional Arrest

1. In case of urgency, the Requesting State may request the provisional arrest of the person sought pending presentation of the request for extradition. A request for provisional arrest may be transmitted through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice of the Republic of Estonia. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) also may be used to transmit such a request.

2. The application for provisional arrest shall contain:
- (a) a description of the person sought;
 - (b) the location of the person sought, if known;
 - (c) a brief statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the offense;

- (d) a description of the law(s) violated;
- (e) a statement of the existence of a warrant of arrest or a finding of guilt or judgment of conviction against the person sought; and
- (f) a statement that the documents supporting the extradition request for the person sought will follow within the time specified in this Treaty.

3. The Requesting State shall be notified without delay of the disposition of its request for provisional arrest and the reasons for any inability to proceed with the request.

4. A person who is provisionally arrested may be discharged from custody upon the expiration of sixty (60) days from the date of provisional arrest pursuant to this Treaty if the executive authority of the Requested State has not received the request for extradition required in Article 8. For this purpose, receipt of the request for extradition by the Embassy of the Requested State in the Requesting State, by the date specified in this paragraph, shall constitute receipt by the executive authority of the Requested State.

5. The fact that the person sought has been discharged from custody pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prejudice the subsequent rearrest and extradition of that person if the extradition request and supporting documents are delivered at a later date.

Article 12

Decision and Surrender

1. The Requested State shall promptly notify the Requesting State of its decision on the request for extradition.

2. If the request is denied in whole or in part, the Requested State shall provide an explanation of the reasons for the denial. The Requested State shall provide

copies of pertinent judicial decisions upon request.

3. If the request for extradition is granted, the authorities of the Requesting and Requested States shall agree on the time and place for the surrender of the person sought.

4. If the person sought is not removed from the territory of the Requested State by the Requesting State within the time period prescribed by the law of that State, that person may be discharged from custody, and the Requested State, in its discretion, may subsequently refuse extradition for the same offense.

Article 13

Temporary and Deferred Surrender

1. If the extradition request is granted in the case of a person who is being proceeded against or is serving a sentence in the Requested State, the Requested State may temporarily surrender the person sought to the Requesting State for the purpose of prosecution. The person so surrendered shall be kept in custody in the Requesting State and shall be returned to the Requested State after the conclusion of the proceedings against that person, in accordance with conditions to be determined by mutual agreement of the Requesting and Requested States.

2. The Requested State may postpone the extradition proceedings against a person who is being prosecuted or who is serving a sentence in that State. The postponement may continue until the prosecution of the person sought has been concluded or until such person has served any sentence imposed.

Article 14

Requests for Extradition Made by Several States

1. If the Requested State receives requests from the Requesting State and from any other State or States for the extradition of the same person, either for the same offense or for different offenses, the executive authority of the Requested State shall determine to which State, if any, it will surrender the person.

2. If the Republic of Estonia receives an extradition request from the United States of America and a request for surrender pursuant to the European arrest warrant for the same person, either for the same offense or for different offenses, its executive authority shall determine to which State, if any, it will surrender the person.

3. For purposes of clarity, the Parties confirm that this Article also shall apply where the Republic of Estonia receives an extradition request from the United States of America, from a third State and a request for surrender pursuant to the European arrest warrant.

4. In making its decision under paragraphs 1-3 of this Article, the Requested State shall consider all relevant factors, including but not limited to, the following:

- (a) whether the requests were made pursuant to a treaty;
- (b) the places where each of the offenses was committed;
- (c) the respective interests of the Requesting States;
- (d) the gravity of the offenses;
- (e) the nationality of the victim;
- (f) the possibility of any subsequent extradition between the Requesting States; and
- (g) the chronological order in which the requests were received from the Requesting States.

Article 15

Seizure and Surrender of Property

1. To the extent permitted under its law, the Requested State may seize and surrender to the Requesting State all items, including articles, documents, and evidence, that are connected with the offense in respect of which extradition is granted. The items mentioned in this Article may be surrendered even when the extradition cannot be effected due to the death, disappearance, or escape of the person sought and prior to the extradition, if requested pursuant to the mutual legal assistance treaty between the Parties.

2. The Requested State may condition the surrender of the items upon satisfactory assurances from the Requesting State that the property will be returned to the Requested State as soon as practicable. The Requested State may also defer the surrender of such items if they are needed as evidence in the Requested State.

3. The rights of third parties in such items shall be duly respected in accordance with the laws of the Requested State.

Article 16

Rule of Speciality

1. A person extradited under this Treaty may not be detained, tried, or punished in the Requesting State except for:

- (a) any offense for which extradition was granted, or a differently denominated offense based on the same facts as the offense for which extradition was granted, provided such offense is extraditable, or is a lesser included offense;
- (b) any offense committed after the extradition of the person; or

- (c) any offense for which the executive authority of the Requested State consents to the person's detention, trial, or punishment. For the purpose of this subparagraph:
 - (i) the Requested State may require the submission of the documentation called for in Article 8; and
 - (ii) the person extradited may be detained by the Requesting State for 90 days, or for such longer period of time as the Requested State may authorize, while the request is being processed.

2. A person extradited under this Treaty may not be extradited to a third State or extradited or surrendered to an international tribunal for any offense committed prior to extradition unless the Requested State consents.

3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not prevent the detention, trial, or punishment of an extradited person, or the extradition of that person to a third State, if:

- (a) that person leaves the territory of the Requesting State after extradition and voluntarily returns to it; or
- (b) that person does not leave the territory of the Requesting State within 10 days of the day on which that person is free to leave.

Article 17

Consent to Waiver of Extradition Proceedings

If the person sought consents to be surrendered to the Requesting State, and does so in writing, the Requested State may surrender the person as expeditiously as possible.

Article 18

Transit

1. Either State may authorize transportation through its territory of a person surrendered to the other State by a third State. A request for transit shall be transmitted through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice of the Republic of Estonia. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) may also be used to transmit such a request to the above-mentioned authorities. The request for transit shall contain a description of the person being transported and a brief statement of the facts of the case. A person in transit may be detained in custody during the period of transit.

2. Authorization is not required when air transportation is used by one State and no landing is scheduled on the territory of the other State. If an unscheduled landing does occur, the State in which the unscheduled landing occurs may require a request for transit pursuant to paragraph 1, and it may detain the person until the request for transit is received and the transit is effected, as long as the request is received within 48 hours of the unscheduled landing.

Article 19

Representation and Expenses

1. The Requested State shall advise, assist, appear in court on behalf of, and represent the interests of the Requesting State in any proceedings arising out of a request for extradition.

2. The Requesting State shall pay all the expenses related to the translation of extradition documents and the transportation of the person surrendered. The Requested State shall pay all other expenses incurred in that State in connection with the extradition proceedings.

3. Neither State shall make any pecuniary claim against the other State arising out of the arrest, detention, examination, or surrender of persons under this Treaty.

Article 20
Consultation

1. The United States Department of Justice and the Ministry of Justice of the Republic of Estonia may consult with each other in connection with the processing of individual cases and in furtherance of efficient implementation of this Treaty.

2. Where the Requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of a request for extradition, it may consult the Requested State to determine the extent to which the information can be protected by the Requested State. If the Requested State cannot protect the information in the manner sought by the Requesting State, the Requesting State shall determine whether the information shall nonetheless be submitted.

Article 21
Application

This Treaty shall apply to offenses committed before, on, as well as after the date it enters into force.

Article 22
Ratification, Entry into Force, and Termination

1. This Treaty shall be subject to ratification; the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

2. This Treaty shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification.

3. Upon the entry into force of this Treaty, the Treaty of Extradition between the United States of America and the Republic of Estonia, signed at Tallinn on November 8, 1923, and the Supplementary Extradition Treaty signed at Washington on October 10, 1934, shall cease to have any effect. Nevertheless, the prior Treaties shall apply to any extradition proceedings in which the extradition documents have already been submitted to the courts of the Requested State at the time this Treaty enters into force, except that Article 17 of this Treaty shall be applicable to such proceedings, and Article 16 of this Treaty shall apply to persons found extraditable under the prior Treaty.

4. With respect to any extradition proceedings in which the request for extradition was received by the Requested State but not submitted to its courts before the entry into force of this Treaty, the Requesting State, after entry into force of this Treaty, may amend or supplement the request for extradition as necessary in order for it to be submitted to the courts of the Requested State under this Treaty.

5. Either State may terminate this Treaty at any time by giving written notice to the other State through the diplomatic channel, and the termination shall be effective six months after the date of receipt of such notice.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Treaty.

DONE at Tallinn, in duplicate, this 5th day of February, 2006, in the English and Estonian languages, both texts being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF THE
UNITED STATES OF AMERICA:

FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF ESTONIA:

AMEERIKA ÜHENDRIIKIDE VALITSUSE JA EESTI VABARIIGI VALITSUSE
VAHELINE
VÄLJAANDMISLEPING

SISUKORD

- Artikkel 1 – Väljaandmiskohustus
- Artikkel 2 – Kuriteod, mille puhul kohaldatakse väljaandmist
- Artikkel 3 – Kodakondsus
- Artikkel 4 – Poliitilised ja sõjaväelised kuriteod
- Artikkel 5 – Eelnev kohtumenetlus
- Artikkel 6 – Aegumine
- Artikkel 7 – Surmanuhtlus
- Artikkel 8 – Väljaandmismenetlus ja nõutavad dokumendid
- Artikkel 9 – Dokumentide kehtivus
- Artikkel 10- Tõlge
- Artikkel 11- Väljaandmisvahistamine
- Artikkel 12- Otsus ja üleandmine
- Artikkel 13- Ajutine ja edasilükatud üleandmine
- Artikkel 14- Mitme riigi poolt esitatud väljaandmistaotlused
- Artikkel 15- Vara arestimine ja üleandmine
- Artikkel 16- Erikohustuse reegel
- Artikkel 17- Väljaandmismenetluse vahelejätmine nõustumise korral
- Artikkel 18- Läbisõiduluba
- Artikkel 19- Esindamine ja kulud
- Artikkel 20- Konsulteerimine
- Artikkel 21- Kohaldamine
- Artikkel 22- Ratifitseerimine, jõustumine ja lõpetamine

Ameerika Ühendriikide valitsus ja Eesti Vabariigi valitsus (edaspidi "lepinguosalisel"), tuginedes 1923. aasta 8. novembril Tallinnas sõlmitud Eesti ja Ameerika Ühisriikide vahelisele kuritegijate väljaandmise lepingule ja 1934. aasta 10. oktoobril Washingtonis sõlmitud kurjategijate väljaandmise lepingu lisalepingule;

pidades silmas, et nii Eesti Vabariigi valitsus kui ka Ameerika Ühendriikide valitsus kohaldavad praegu nimetatud lepingu sätteid;

samuti arvestades 2003. aasta 25. juunil Washingtonis Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahel sõlmitud väljaandmislepinguga sätestatud kohustusi; ja

soovides tagada lepinguosaliste tulemuslikumat koostööd võitluses kuritegevusega, sõlmivad sel eesmärgil uue kurjategijate väljaandmise lepingu;

olles seejuures kokku leppinud järgmises.

Artikkel 1

Väljaandmiskohustus

Lepinguosalised kohustuvad vastavalt käesolevale lepingule teineteisele välja andma isikud, keda taotluse esitanud riik kahtlustab, süüdistab või on süüdi mõistnud sellises kuriteos, mille puhul kohaldatakse väljaandmist.

Artikkel 2

Kuriteod, mille puhul kohaldatakse väljaandmist

1. Väljaandmist kohaldatakse juhul, kui kuritegu on mõlema riigi seaduste alusel karistatav vabadusekaotusega rohkem kui üks aasta või raskema karistusega.
2. Väljaandmist kohaldatakse samuti kuriteo puhul, kui tegemist on lõikes 1 kirjeldatud kuriteo toimepaneku katse või vandenõuga või osavõetuga sellise kuriteo toimepanemisest.
3. Vastavalt käesolevale artiklile loetakse väljaandmist võimaldavaks kuriteoks tegu:
 - (a) olenemata sellest, kas taotluse esitanud ja taotluse saanud riigi õigusaktide kohaselt kuulub kuritegu samasse kuriteoliiki või mitte või kas seda määratletakse samu termineid kasutades;
 - (b) olenemata sellest, kas see Ameerika Ühendriikide föderaalsete kohaselt kuulub kuritegude hulka, mis eeldab taoliste, osariikidevahelist ja välisriikidega toimuvat kaubavahetust mõjutavate asjaolude nagu osariikidevaheline transport, postiteenused jm

arvessevõtmist ainsa eesmärgiga allutada kuritegu Ameerika Ühendriikide föderaalkohtu jurisdiktsioonile; või

(c) kui on tegemist maksude, tollimaksude, valuutakontrolli, kaupade impordi ja ekspordiga seotud kriminaalasjadega, hoolimata sellest, kas taotluse esitanud ja taotluse saanud riigis on sätestatud sama liiki maksud, tollimaksud või valuutakontroll ning sama liiki tarbekaupade import ja eksport.

4. Kuriteo puhul, millega seoses kohaldatakse väljaandmist, tuleb väljaandmistaotlus rahuldada olenemata sellest, kus kuriteokoosseisu moodustav tegu või teod toime pandi.

5. Kui väljaandmistaotlus rahuldatakse seoses kuriteoga, mille puhul kohaldatakse väljaandmist, tuleb see rahuldada ka ükskõik millise teise taotluses nimetatud kuriteo puhul ja seda isegi juhul, kui viimane kuritegu on karistatav vabadusekaotusega üks aasta või alla selle, eeldusel et kõik muud väljaandmise eeltingimused on täidetud.

Artikkel 3

Kodakondsus

Väljaandmisest ei ole lubatud keelduda väljanõutava isiku kodakondsuse alusel.

Artikkel 4

Poliitilised ja sõjaväelised kuriteod

1. Väljaandmistaotlust ei rahuldata, kui kuritegu, millega seoses seda taotletakse, on poliitiline kuritegu.

2. Käesolevas lepingus ei peeta poliitilisteks kuritegudeks alljärgnevaid kuritegusid:

(a) ühe lepinguosalise riigi riigipea või tema perekonnaliikme mõrva või muud nendevastast vägivallaakti;

(b) kuritegu, mille puhul mõlemad lepinguosalised on mitmepoolse rahvusvahelise kokkuleppe raames juba kohustatud asjaomase isiku välja andma või tema asja suunama algatamiseks oma pädevatele kohtuvõimudele;

(c) mõrva, tapmist, või raske tervisekahjustuse tekitamist;

(d) kuritegu, millega kaasneb inimrõöv, vägivaldne äraviimine või ükskõik milline ebaseaduslik kinnipidamine, sealhulgas ka pantvangi võtmine;

(e) inimelu ohustavate, raskeid kehavigastusi või korvamatut omandikahju tekitavate lõhkematerjalide, süüte- või lõhkeseadeldiste paigaldamist ja kasutamist; ja

(f) kuritegelikku vandenõu või katsset korda saata eelnimetatud kuritegusid, aga ka osavõttu selliste kuritegude-toimepanemisest.

3. Hoolimata käesoleva artikli lõike 2 sätetest ei rahuldata väljaandmistootlust juhul, kui taotluse saanud riigi täitev asutus leiab, et taotlus on poliitiliselt motiveeritud.

4. Taotluse saanud riigi täitev asutus võib väljaandmistootluse tagasi lükata seoses relvajõudude eeskirjade alusel toime pandud õigusrikkumistega, mis ei ole kuriteod kriminaalõiguse järgi.

Artikkel 5

Eelnev kohtumenetlus

1. Väljaandmistootlust ei rahuldata, kui väljanõutav isik on taotluse saanud riigis süüdi või õigeks mõistetud samas kuriteos, mis on väljaandmistootluse aluseks.

2. Väljaandmist ei välista asjaolu, et taotluse saanud riigi pädevad asutused on jõudnud otsusele:

(a) mitte anda isikut, kelle väljaandmist taotletakse, kohtu alla nende kuritegude eest, millega seoses väljaandmist taotletakse;

(b) lõpetada kriminaalmenetlus, mida on alustatud isiku suhtes, kelle väljaandmist seoses ülalnimetatud tegudega taotletakse;

(c) viia läbi kohtueelne menetlus isiku suhtes, kelle väljaandmist seoses nende tegudega taotletakse.

Artikkel 6

Aegumine

Väljaandmistootlust ei rahuldata juhul, kui taotluse esitanud riigi õiguse kohaselt on taotluses märgitud kuriteo eest süüdimõistmine või karistuse täitmine välistatud asja aegumise tõttu.

Artikkel 7

Surmanuhtlus

Kui kuritegu, millega seoses väljaandmist nõutakse, on taotluse esitanud riigi seaduste alusel karistatav surmanuhtlusega, kuid ei ole surmanuhtlusega karistatav taotluse saanud riigis, võib taotluse saanud riik väljaandmistootluse rahuldada tingimusel, et väljanõutavale isikule ei määrata surmanuhtlust, või kui taotluse esitanud riik ei saa niisugust tingimust menetluslikel põhjustel täita, siis tingimusel, et surmanuhtluse määramise korral ei viida seda täide. Kui taotluse esitanud riik on käesolevas artiklis

sätestatud tingimustel väljaandmisega nõus, peab ta neid tingimusi täitma. Kui taotluse esitanud riik ei ole antud tingimustega nõus, võib väljaandmistaotluse rahuldamata jätta.

Artikkel 8

Väljaandmismenetlus ja nõutavad dokumendid

1. Kõik väljaandmistaotlused, sealhulgas artikli 11 lõikes 4 sätestatu tuleb edastada diplomaatiliste kanalite kaudu.

2. Kõikide taotluste juurde peavad kuuluma:

- (a) väljanõutava isiku isikusamasust ja tõenäolist asukohta käsitlevad dokumendid, teatised ja kogu muu sellealane informatsioon;
- (b) kuriteo tehiosid ja menetluse käiku käsitlev informatsioon;
- (c) teatis seaduse tekstiga, kus kirjeldatakse kuriteo põhitunnuseid, millega seoses väljaandmist taotletakse;
- (d) teatis seaduse tekstiga, milles nähakse ette selle kuriteo eest määratav karistus;
- (e) teatis seaduse tekstiga, milles kirjeldatakse kõiki vastutusele võtmisega seotud ajapiiranguid; ja
- (f) vajadusel ka käesoleva artikli lõigetes 3 ja 4 nimetatud dokumendid, teatised ja muu informatsioon.

3. Kriminaalmenetluse eesmärgil väljanõutava isiku väljaandmistaotluse juurde peavad kuuluma ka:

- (a) kohtuniku, kohtu või mõne muu selleks pädeva asutuse väljastatud vahistamismääruse või vahistamisloa koopia;
- (b) kahtlustatavaks tunnistamise määruse koopia; ja
- (c) informatsioon, mis võimaldab järeldada, et väljaandmistaotluse aluseks olev isik on sooritanud kuriteo, millega seoses väljaandmist taotletakse.

4. Väljaandmistaotluse aluseks olevas kuriteos juba süüdi mõistetud isiku puhul peab taotluse juurde samuti kuuluma:

- (a) kohtuotsuse koopia või kui koopia ei ole kättesaadav, siis kohtuasutuse teatis selle kohta, et nimetatud isik on süüdi mõistetud;
- (b) informatsioon, mis tõestab, et väljanõutav isik on sama isik, kelle süü on tõendatud;
- (c) kui väljanõutavale isikule on mõistetud karistus, siis kohtuotsuse koopia ja teatis, mis tõestab, millises ulatuses karistus on kantud; ja
- (d) kui isik on mõistetud süüdi tagaselja, siis lõikes 3 nõutud dokumendid.

5. Kui taotluse saanud riik leiab, et väljaandmistaotlusele lisatud dokumentidest ei piisa käesoleva artikli nõuete täitmiseks, võib ta tema määratud vastuvõetava ajaperioodi jooksul taotluse esitanud riigilt nõuda lisainformatsiooni. Sellist lisainformatsiooni võib

taotleda ja esitada otse Ameerika Ühendriikide Justiitsministeeriumi ja Eesti Vabariigi Justiitsministeeriumi vahel.

6. Kui taotluse esitanud riik kaalub väljaandmistaoitluse toetamiseks eriti tundliku informatsiooni esitamist, võib ta konsulteerida taotluse saanud riigiga, et otsustada, millisel määral suudab taotluse saanud riik sellist informatsiooni kaitsta. Kui taotluse saanud riik ei suuda informatsiooni kaitsta nii, nagu taotluse esitanud riik seda soovib, otsustab taotluse esitanud riik, kas kõnealust informatsiooni sellest hoolimata esitada.

Artikkel 9

Dokumentide kehtivus

Taotluse esitanud riigi justiitsministeeriumi või välissuhete eest vastutava ministeeriumi või asutuse tõendi või pitsatiga varustatud dokumendid loetakse taotluse saanud riigis kehtivaks ilma täiendava tõendamise, kinnitamise või muu legaliseerimiseta. Ameerika Ühendriikide valitsuse jaoks tähendab „justiitsministeerium“ Ameerika Ühendriikide Justiitsministeeriumi ja Eesti Vabariigi valitsuse jaoks Eesti Vabariigi Justiitsministeeriumi.

Artikkel 10

Tõlge

Kõik taotluse esitanud riigi saadetavad dokumendid peavad olema varustatud tõlkega taotluse saanud riigi keelde.

Artikkel 11

Väljaandmisvahistamine

1. Asja kiireloomulisuse korral võib taotluse esitanud riik taotleda väljanõutava isiku väljandmisvahistamist enne väljaandmistaoitluse esitamist. Vahistamistaoitluse võib edastada diplomaatilisi kanaleid kasutades või otse Ameerika Ühendriikide Justiitsministeeriumi ja Eesti Vabariigi Justiitsministeeriumi vahel. Sellise taotluse edastamiseks võib kasutada ka Rahvusvahelise Kriminaalpolitsei Organisatsiooni (Interpoli) kanaleid.

2. Väljaandmisvahistamise taotluse juurde peavad kuuluma:

- (a) väljanõutava isiku kirjeldus;
- (b) väljanõutava isiku asukoht, kui see on teada;
- (c) asja tehioiude lühike selgitus, milles võimaluse korral teatatakse kuriteo toimepanemise aeg ja koht;

- (d) teatis rikutud seaduse või seaduste kohta;
- (e) teatis väljanõutava isiku vahistamismääruse või süü tõendamise või talle langetatud süüdimõistva kohtuotsuse kohta; ja
- (f) kinnitus, et väljaandmistaoitus koos lisadokumentidega saadetakse järele käesoleva lepinguga kindlaks määratud aja jooksul.

3. Taotluse esitanud riiki teavitatakse viivitamatult väljaandmisvahistamise taotluse kohaldamisest või kõigist seda takistavatest asjaoludest.

4. Isiku, kellele on kohaldatud väljaandmisvahistust, võib vabastada kuuekümmne (60) päeva möödumisel käesoleva lepingu kohase väljaandmisvahistamise päevast, kui taotluse saanud riigi täitvale asutusele ei ole esitatud väljaandmistaoitlust artikli 8 kohaselt. Väljaandmistaoitus loetakse taotluse saanud riigi täitva asutuse poolt vastuvõetuks, kui see on käesolevas lõikes märgitud tähtjaks üle antud taotluse esitanud riigis olevale taotluse saanud riigi suursaatkonnale.

5. Asjaolu, et väljanõutav isik käesoleva artikli lõike 4 alusel vahi alt vabastati, ei välista tema uuesti vahistamist ja väljaandmist, kui väljaandmistaoitus ja selle lisadokumendid esitatakse hiljem.

Artikkel 12

Otsus ja üleandmine

1. Taotluse saanud riik teatab taotluse esitanud riigile viivitamatult oma otsusest väljaandmistaoitluse kohta.
2. Kui taotlus jäetakse osaliselt või tervikuna rahuldamata, annab taotluse saanud riik selgituse taotluse rahuldamata jätmise põhjuste kohta. Soovi korral esitab taotluse saanud riik taotlust puudutavate kohtulahendite koopiaid.
3. Kui väljaandmistaoitus rahuldatakse, lepivad taotluse esitanud ja taotluse saanud riigi asutused omavahel kokku väljanõutava isiku üleandmise aja ja koha suhtes.
4. Kui taotluse esitanud riik ei ole väljanõutavat isikut taotluse saanud riigi territooriumilt selle riigi seadusega ette nähtud aja jooksul ära viinud, võidakse nimetatud isik vahi alt vabastada ja taotluse saanud riigile jääb edaspidi õigus vastavalt oma äranägemisele tagasi lükata uus väljaandmistaoitus seoses sama kuriteoga.

Artikkel 13

Ajutine ja edasilükatud üleandmine:

1. Kui väljaandmistaotlus rahuldatakse isiku suhtes, kelle suhtes on taotluse saanud riigis alustatud kriminaalmenetlust või ta kannab seal karistust, võib taotluse saanud riik selle isiku kriminaalmenetluse läbiviimiseks ajutiselt anda üle taotluse esitanud riigile. Sellisel viisil üle antud isikut hoitakse taotluse esitanud riigis vahi all ja ta saadetakse pärast menetluse lõppu taotluse saanud riiki tagasi vastavalt tingimustele, mis määratakse kindlaks taotluse esitanud ja taotluse saanud riigi vastastikusel kokkuleppes.

2. Taotluse saanud riik võib väljaandmistaotluse täitmise edasi lükata isiku suhtes, kes tema jurisdiktsioonis kas juba on kohtu all või kannab karistust. Väljaandmist on lubatud edasi lükata kuni väljanõutava isiku üle toimuva kohtumenetluse lõpuni või talle määratud karistuse ärakandmiseni.

Artikkel 14

Mitme riigi esitatud väljaandmistaotlused

1. Kui taotluse saanud riigilt nõuavad sama isikut üheaegselt välja käesoleva lepingu osaline ja veel mõni teine või teised riigid, olgu sama või mõne muu kuriteo eest, siis peab taotluse saanud riigi täitev asutus otsustama, millisele riigile ja kas üldse see isik välja antakse.

2. Kui Eesti Vabariigi valitsus saab väljaandmistaotluse Ameerika Ühendriikide valitsuselt ja samuti sama isiku loovutustaotluse Euroopa vahistamismääruse alusel, kas sama või mõne muu kuriteo eest, siis peab Eesti Vabariigi täitev asutus otsustama, millisele riigile ja kas üldse see isik üle antakse.

3. Selguse mõttes kinnitavad lepinguosalisel, et sama artikkel kehtib ka juhul, kui Eesti Vabariigi valitsus saab väljaandmistaotluse Ameerika Ühendriikide valitsuselt, kolmandalt riigilt ja samuti Euroopa vahistamismääruse alusel esitatud loovutustaotluse.

4. Lõigete 1 ja 3 alusel otsust langetades kaalub taotluse saanud riik kõiki asjaomaseid aspekte, arvestades, kuid mitte piirdudes järgmistega:

- (a) kas taotlused on esitatud vastavalt lepingule;
 - (b) iga kuriteo toimepanemise koht;
 - (c) mis eesmärgil iga riik oma väljaandmistaotluse esitas;
 - (d) kuritegude raskusaste;
 - (e) kannatanu kodakondsus;
 - (f) võimalus, et kõnealune isik antakse edaspidi välja ühelt taotluse esitanud riigilt teisele;
- ja

(g) taotluse esitanud riikidelt taotluste saabumise ajaline järjestus.

Artikkel 15

Vara arestimine ja üleandmine

1. Taotluse saanud riik võib oma seadusega lubatud ulatuses arestida ja taotluse esitanud riigile üle anda kogu vastavasse kuriteosse puutuva vara nagu esemed, dokumendid ja asitõendid. Käesolevas artiklis nimetatud omandi võib üle anda isegi juhul, kui väljaandmine pole võimalik väljanõutava surma, kadumise või põgenemise tõttu ja enne isiku väljaandmist juhul, kui seda taotletakse vastastikuse õigusabi lepingu raames.

2. Taotluse saanud riik võib arestitud vara üleandmisel taotluse esitanud riigilt nõuda tagatist, et üleantud vara tagastatakse taotluse saanud riigile võimalikult kiiresti. Taotluse saanud riik võib nimetatud vara üleandmise edasi lükata, kui ta seda ise vajab asitõendina.

3. Kolmandate isikute õigused ülalmainitud varale tagatakse vastavalt taotluse saanud riigi seadusele.

Artikkel 16

Erikohustuse reegel

1. Käesoleva lepingu alusel välja antud isikut ei ole lubatud taotluse esitanud riigis kinni pidada, tema üle kohut mõista ega teda karistada, välja arvatud järgmistel juhtudel:

(a) kuriteo eest, millega seoses ta välja anti, või samade tehivoludega, kuid teisiti kvalifitseeritud kuriteo eest, millega seoses väljaandmistaoetus rahuldati, eeldusel, et sellise kuriteo puhul saab väljaandmist kohaldada, või kui on tegemist sama kuriteo koosseisu kuuluva kergema kuriteoga;

(b) mistahes kuriteo eest, kui see on toime pandud peale isiku väljaandmist; või

(c) mistahes kuriteo eest, kui on olemas taotluse saanud riigi pädeva asutuse nõusolek isiku vahistamiseks, kohtu alla andmiseks või tema karistamiseks. Seoses käesoleva punktiga:

(i) taotluse saanud riik võib nõuda artiklis 8 nimetatud dokumentide esitamist; ja

(ii) väljaantud isikut võib taotluse esitanud riigis vahi all pidada 90 päeva või kauem, kui seda tingib taotluse menetlemine ja seda eeldusel, et tähtaja pikendamise kiidab heaks taotluse saanud riik.

2. Käesoleva lepingu alusel välja antud isikut ei ole lubatud välja anda kolmandale riigile või loovutada rahvusvahelisele tribunalile mistahes kuriteo eest, mis on toime pandud

enne väljaandmistaoatluse rahuldamist, välja arvatud juhul, kui sellega on nõus taotluse saanud riik.

3. Käesoleva artikli lõiked 1 ja 2 ei takista isiku vahistamist, kohtu alla andmist või karistamist või selle isiku väljaandmist kolmandale riigile, kui:

- (a) pärast väljaandmist isik lahkub taotluse esitanud riigi territooriumilt ja pöördub sinna vabatahtlikult tagasi; või
- (b) isik ei ole lahkunud taotluse esitanud riigi territooriumilt 10 päeva jooksul, arvates talle lahkumisloa andmisest.

Artikkel 17

Väljaandmismenetluse vahelejätmine nõusoleku korral

Kui väljanõutav isik annab kirjaliku nõusoleku enda väljaandmiseks taotluse esitanud riigile, võib taotluse saanud riik kõnealuse isiku üle anda nii kiiresti kui võimalik.

Artikkel 18

Läbisõiduluba

1. Kumbki lepinguosaline võib anda loa kolmanda riigi poolt teisele lepinguosalisele üleantud isiku sõiduks läbi oma territooriumi. Läbisõiduloo taotlus esitatakse diplomaatiliste kanalite kaudu või otse Ameerika Ühendriikide Justiitsministeeriumi ja Eesti Vabariigi Justiitsministeeriumi vahel. Sellise taotluse edastamiseks ülalnimetatud asutustele võib kasutada ka Rahvusvahelise Kriminaalpolitsei Organisatsiooni (Interpoli) kanaleid. Läbisõiduloo taotlus peab sisaldama isiku kirjelduse ja juhtumi tehioolude lühikokkuvõtte. Isikut võib läbisõidu ajal vahi all pidada.

2. Luba ei nõuta, kui üks lepinguosalistest kasutab lennutransporti ja vahemaandumist teise lepinguosalise territooriumil plaanis ei ole. Kui aga plaaniväliline maandumine peaks toimuma, siis võib see riik, mille territooriumil vahemaandumine toimub, nõuda lõikes 1 mainitud läbisõiduloo taotlemist; üleantud isiku võib vahi alla võtta kuni läbisõiduloo taotluse saamise ja läbisõidu teostumiseni eeltingimusel, et läbisõiduloo taotlus on kätte saadud 48 tunni jooksul, arvates plaanivälisest maandumisest.

Artikkel 19

Esindamine ja kulud

1. Taotluse saanud riik nõustab ja abistab taotluse esitanud riiki, esineb tema nimel kohtus ja esindab tema huve ükskõik millises väljaandmistaoatlusest tulenevas menetluses.

2. Taotluse esitanud riik kannab kõik väljaandmisdokumentide tõlkimise ja üleantud isiku sõiduga seotud kulud. Taotluse saanud riik kannab kõik muud kulud, mis on tekkinud selles riigis seoses väljaandmismenetlusega.

3. Kumbki riik ei esita teisele riigile mingisuguseid rahalisi nõudmisi seoses kuludega, mis ta kannab isikute käesoleva lepingu alusel vahistamise, kinnipidamise, ülekuulamise ja üleandmisega.

Artikkel 20

Konsulteerimine

1. Ameerika Ühendriikide Justiitsministeerium ja Eesti Vabariigi Justiitsministeerium võivad seoses üksikute juhtumite käsitlemisega ja käesoleva lepingu tulemusliku rakendamise huvides teineteisega konsulteerida.

2. Kui taotluse esitanud riik kaalub väljaandmistaotluse toetamiseks eriti tundliku informatsiooni esitamist, võib ta konsulteerida taotluse saanud riigiga, et otsustada, millisel määral suudab taotluse saanud riik sellist informatsiooni kaitsta. Kui taotluse saanud riik ei suuda informatsiooni kaitsta nii, nagu taotluse esitanud riik seda soovib, otsustab taotluse esitanud riik, kas kõnealust informatsiooni sellest hoolimata esitada.

Artikkel 21

Kohaldamine

Käesolevat lepingut kohaldatakse nii enne kui ka pärast lepingu jõustumist toime pandud kuritegude suhtes.

Artikkel 22

Ratifitseerimine, jõustumine ja lõpetamine

1. Käesolev leping kuulub ratifitseerimisele. Ratifitseerimiskirjad vahetatakse niipea kui võimalik.

2. Käesolev leping jõustub pärast ratifitseerimiskirjade vahetamist.

3. Käesoleva lepingu jõustumisel kaotavad kehtivuse 1923. aasta 8. novembril Tallinnas sõlmitud Eesti ja Ameerika Ühisriikide vaheline kuritegijate väljaandmise leping ja 1934. aasta 10. oktoobril Washingtonis sõlmitud kurjategijate väljaandmise lepingu lisaleping. Eelnimetatud lepingud on aga sellegipoolest kohaldatavad kõikide selliste

väljaandmismenetluste suhtes, kus väljaandmisdokumendid on juba esitatud taotluse saanud riigi kohtutele enne käesoleva lepingu jõustumist; erandkorras kehtib selliste menetluste korral käesoleva lepingu artikkel 17, ning käesoleva lepingu artikkel 16 on kohaldatav isikute suhtes, kes kuuluvad väljaandmisele eelmise lepingu alusel.

4. Väljaandmismenetluses, kus taotluse saanud riik sai väljaandmistaotluse kätte, kuid ei jõudnud seda enne käesoleva lepingu jõustumist oma kohtutele üle anda, on taotluse esitanud riigil õigus oma väljaandmistaotlust pärast käesoleva lepingu jõustumist vajaduse korral parandada või täiendada, et see taotluse saanud riigi kohtutele esitataks käesoleva lepingu alusel.

5. Kumbki riik võib käesoleva lepingu igal ajal lõpetada, saates diplomaatilisi kanaleid kasutades teisele riigile sellekohase kirjaliku teadaande, ja lepingu lõpetamine jõustub kuus kuud pärast sellise teadaande kättesaamise päeva.

SELLE TÕENDUSEKS kirjutasid käesolevale lepingule alla oma valitsuse nõuetekohast volitust omavad allakirjutanud.

KOOSTATUD *Tallinnas*..... kahes eksemplaris 2006. aasta *8. veebruaril*... eesti ja inglise keeles, kusjuures mõlemad tekstid on võrdse jõuga.

AMEERIKA ÜHENDRIIKIDE

EESTI VABARIIGI

VALITSUSE NIMEL:

VALITSUSE NIMEL:

